

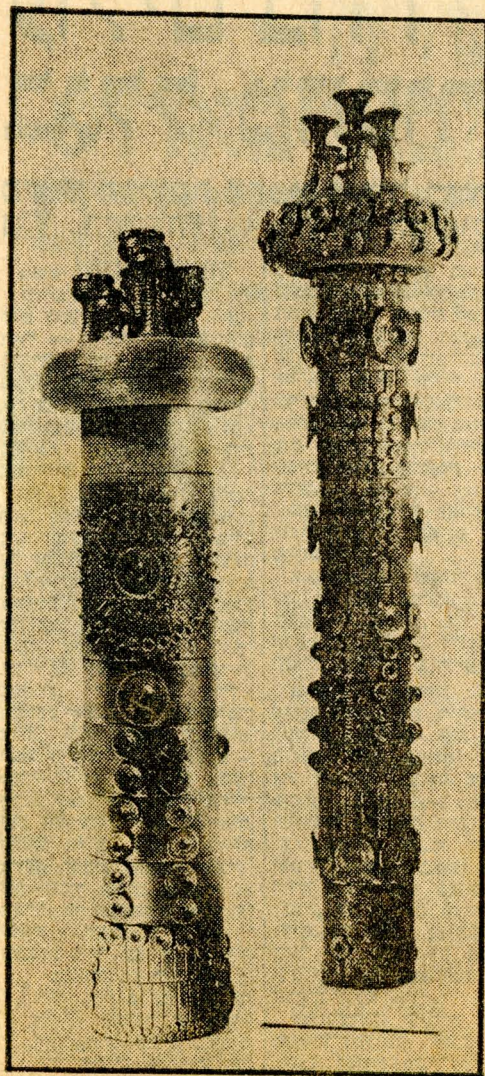
לח*
לנשים
בלבד

עמודי רנה

ב"משכית שש" נפתחה
תערוכת יחיד של רנה
פלג.

רנה, ילידת הארץ, בוגר
רת, "בצלאל" וחברת קבוץ
שער העמקים, התמחתה
בתחילת דרכה האמנותית
בעיקר בקרמיקה שימור
שית. ב-1965 זכתה בציון
לשבח בתחרות של חפצי
חן ועיצוב המוצר, על כלי
הגשה וציוד למטבח. ב-
שנת 1966 זכתה בפרס
ראשון בתחרות לעיצוב
קרמיקה, על כלים, "מה"
ננור לשולחן.

המשק הקצה לה סטור
דיו מיוחד ובו היא עוסקת
עתה בעיקר בקרמיקה
דקורטיבית, פסלים מסוג
ננים של חיות ואלמנטים
שימושיים המהווים פס-
לים בפני עצמם. עמודי
התאורה (ראה תצלום)
של רנה הם חוליות של
קרמיקה המורכבות אחת
על השניה ומחזקות ב-
ברזל. הם מגיעים לגובה
של מטר ומעלה.

פסל נוצר באבניים

תערוכת יחיד ראשונה של רינה פלג

מאת נאוה אייזין

צבעי הכלים והפסלים מזכירים אף הם את העבודות הקדומות: חומים בהירים וכהים, אדומים וכתומים שרופים בתנור. באחרונה החלה רינה פלג משתמשת בגוני טורקיז המוסיפים עליונות וחיים לכלים המעוגלים.

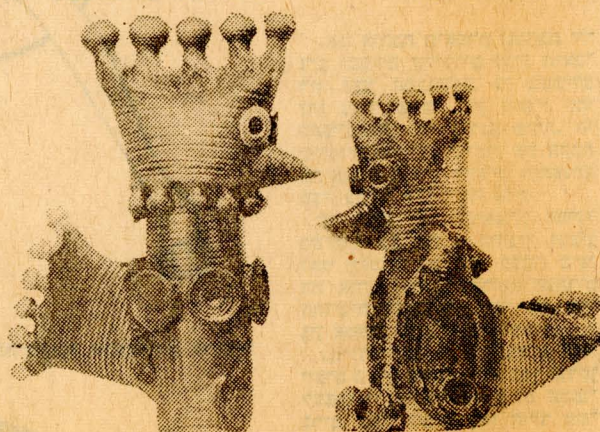
השבו נפתחה ב"משכית שש" תערוכת היחיד הראשונה של רינה פלג. עד עתה הציגה את עבודותיה בתחרויות מטעם "המכון הישראלי לאריות ועיצוב המוצר". ב-1965 זכתה בציון לשבח על כלי-הגשה וציוד למטבח וב-1966 בפרס ראשון על מערכת כלים "מהתנור לי שולחן". ב-1970 השתתפה בתערוכת הקרמיקאים. בתערוכה הנוכחית מוקדש אגף קטן בלבד לכלים שימושיים. כמה סירים וקערות הגשה קנקן למשקאות ספלים סביבו וכן קדרות. מרבית התערוכה מוקדשת לגיוניותיה האחרונות — קרמיקה דקורטיבית ופיסולית. את תשומת הלב מושכת תחילה העבודות הגדולות יותר. שלושה עמודים, שגובהם כשני מטרים, מורכבים מחוליות

זה כמה שנים שקיבוץ שער-העמקים מסומן על מפת חובבי הקרמיקה בארץ.

בקיבוץ זה עובדת רינה פלג ולשה בחימר. היא למדה ב"בצלאל" בירושלים, השתלמה אצל חנה צונץ בחיפה, אולם את מרבית דרכה עשתה לבדה. במשק, תוך עבודה רבה והיפושים אישיים. רינה אינה יודעת להצביע על סגנון מסוים שהשפיע עליה. יותר מכל הושפעה אולי מהקדרות העתיקה שנחשפה בחפירות הארכיאולוגיות. היא מרבה להסתובב במוזיאונים לארכיאולוגיה ולעין בפירסומיהם, אך בעיקר מנחה אותה החומר עצמו. גם כיום, כשמרבית עבודותיה אינם כלים שימושיים, אלא יצירות פיסוליות, היא מרבה להשתמש באבניים ובתנועה הסיבובית היא יוצרת את גוף הפסל. רק לאחר מכן היא לשה ומעצבת בידיה את הצורה המוגמרת על קישוטיה ועיטוריה. החומר מעדיף את הצורות העגולות, השלמות והפשוטות, ואין לרדד אותו לפסים דקים או לחרוץ בו, כבעבודת מתכת.

בוצת פסלים המתארת בנות בגיל העשרה בגווני טורקיז-כחול-סגול-ורוד

פסל עשוי על אבניים בגווני טורקיז-כחול-כחול-סגול

צבעוניות (מחוקות בברזל וזמות קנות על משטח של עץ) ומשמישים כמנורות או כמחיצות. כן בולטות בחינניותם "בנות הטיפש" עשרה", המרוכזות בקבוצה ססגונית, ימדף האריות גדולי העיניים. לקראת התערוכה עבדה רינה כי חמשה חדשים, כמעט יום ולילה. כיצד מתייחס הקיבוץ לעיסוק כזה? האין חברי המשק רוטנים על שהם עובדים בשדות והיא משי-תעשעת בכיף? בקיבוץ גאים מאוד על עבודתה ומשתדלים לעזור לה ככל האפשר. שנתיים לאחר שהחלה לעבוד בקרמיקה בנה המשק ב"בילה בית מלאכה גדול על כל ה"אבירים הדרושים" (בעיקר תנור גדול) ואליו צמודה גלריה לתערוכה מתמדת ולמכירה. תחילה עבדה כמורה למלאכה בתיכון המקומי ובשעותיה הפנויות התמסרה לקרמיקה; אך כשעברו התלמידים למוסד במוזר, הוכרה עבודתה כענף במשק. יום העבר דה שלה הוא מן המכניסים במשק. יחד עם בעלה, רנז הבניין, תיכננה קירות קרמיקה דקורטיביים משולבים בעץ לפעוטון של המשק ומחיצות צבעוניות לבית התינוק קות. בכל מסיבה וחג פונים החברים אל הגלריה, מחפשים אחר שי נאה וכמות הקישוטים שבחדרים יורדת. עם הכלים הנאים מתפתח רצון לערוך שולחן יפה. לסדר פרחים בכד וידיה של רינה מלאות עבודה. כרגע היא עובדת לבדה, אך לפעמים מצטרפות אליה אימניות צעירות מתלמידות המוסד. רינה גאה גם בעבודת שלושת ילדיה (2, 8, 10). שני הבוגרים מרבים לשהות בבית-המלאכה ולעזור לה. גם יתר בני המשפחה משתפים פעולה, וכפי שאומרת אחותה: אנחנו תמיד מוצאים שימוש לכלים הפגומים ולגיוניות ה כושלים. קשריה של רינה פלג עם "משכית" נמשכים מאז 1965 ובכל פעם היא עושה סידרה מיוחדת בשבילה. דרך "משכית" הגיעו עבודותיה גם לחו"ל ואוסף יצירותיה מוצג דרך קבע בחדרי התצוגה של ביתן ה"תרבות אמריקה-ישראל בניו-יורק. כן היא קשורה עם בית החרושת פל-קרמיק שבשכילו עיצבה סט של כלי-אוכל על רמה גבוהה. אל הגלריה שלה שבשער-העמקים מגיעות הזמנות מארכיטקטים לעמודים דקורטיביים או לאריחי קרמיקה. כן מזמינים אצלה מערכות אוכל כפירות.